

Ταξίδι στη Μεσόγειο

Πρόταση καλοκαιρινής γιορτής για το Νηπιαγωγείο
και το Δημοτικό

Εισαγωγή:

Ταξίδι στη Μεσόγειο θα σας πάμε
στην Ελλάδα, την Ιταλία, την Ισπανία,
την Κύπρο μα και τη Μικρά Ασία.
Καθίστε αναπαυτικά και απολαύστε
τα παιδιά μας, μεγάλα και μικρά,
που στο ταξίδι αυτό το μακρινό
θα είναι πρωταγωνιστές και σπουδαίοι χορευτές.

Και προς το τέλος της βραδιάς
λίγο πριν κλείσει η αυλαία,
θα ζωντανέψουμε σκηνές από τους Όρνιθες
και τη Νεφελοκοκκυγία, του τρανού μας ποιητή
Αριστοφάνη την κωμωδία.

ΘΕΡΙΣΜΟΣ - ΤΡΥΓΟΣ - ΜΑΖΕΜΑ ΕΛΙΩΝ

ΘΕΡΙΣΜΟΣ

Θεά Δήμητρα:

Η θεά Δήμητρα είμαι εγώ,

η θεά της γεωργίας

προστάτιδα του αγρότη

και της καρποφορίας

Δέντρα και φυτά προστατεύω,

τη γη καλλιεργώ

όλα τα καλά τα φέρνω

και χαρά στην γλάση σκορπώ.

Ήχο ακούω από δρεπάνια.

Ελάτε, ας ξεκινήσει ο θερισμός

Και ας μαζευτούν τα στάχια.

ΤΡΥΓΟΣ

Ελάτε να τρυγήσουμε μέσα στα αμπέλια

με κέφι, χαρά και γέλια.

Πάρτε καλάθια, γεμίστε τα σταφύλια,

Πέστε τραγούδια χίλια.

ΜΑΖΕΜΑ ΕΛΙΑΣ

Ένα σύννεφο ασημένιο η ελιά

σύννεφο που τριγυρίζει τα χωριά.

Σύννεφο που όλο δουλεύει και όλο δίνει

σύννεφο που ανηφορίζει στις γλαγιές.

Ελάτε λοιπόν ας μαζέψουμε ελιές

και με τον πολύτιμο καρπό,

λάδι ας φτιάξουμε για όλους θρεπτικό.

Οι δουλειές της γεωργικής ζωής είναι πολλές και κοπιαστικές.

Σε λίγο όμως βραδιάζει.

Ας σταματήσουμε για σήμερα παιδιά.

Ας μαζευτούμε όλοι του χωριού την γλατεία,

να τραγουδήσουμε, να διασκεδάσουμε και να χορέψουμε.

Μπάλλος, συρτάκι και συρτός ας μας οδηγήσουν στην

βημάτων τους τη μαγεία....

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ενας πολιτισμός σημαντικός στα βάθη των αιώνων
ανθίζει γύρω ένα ποτάμι ονειρικό, τον Νείλο. Εκεί θα
ταξιδέψουμε τώρα λοιπόν. Στην όμορφη Αίγυπτο.

Ας κλείσουμε τα μάτια για μια στιγμή και ας
φανταστούμε τον λαό της Αιγύπτου να μαζεύει παπύρους
και λωτούς από τις όχθες του Νείλου. Ας περπατήσουμε μαζί
τους και ας διασχίσουμε την καυτή έρημο που θα μας
οδηγήσει στις πυραμίδες των Φαραώ.

Μα σαν κάτι να ακούω; Μουσική. Νά'ναι λύρα ή κιθάρα,
αυλός, λαούτο ή κρουστά; Ας σταματήσουμε εδώ και ας
αφήσουμε τη μελωδία την αιγυπτιακή να μας ταξιδέψει στη
Μέση Ανατολή.

ΚΥΠΡΟΣ

Καλώς μας ήρθατε, παιδιά!

Στην Κύπρο την αέρινη,
στάζει ακόμα το μέλι το διαλεχτό;
Γίνεται ακόμα το ολόγλυκο κρασί;
Κι η χαρουπιά μιλάει ακόμα με την ελιά,
εκεί κοντά στη χρυσή ακρογιαλιά;

Καλώς μας ήρθατε παιδιά!

Στην Κύπρο την πολύχαληκη,
στην καρποφόρα γη,
στο ευγενικό νησί.

Φοινικόδεντρα στις ακτές,
θάλασσα σε καθάριο μπη,
κύμα που κουβαλάει αξιολάτρευτες μυρωδιές,
και άνεμος που χορεύει στο φως.

Ας αρχίσει ο χορός!

Καλώς μας ήρθατε, παιδιά! Στην Κύπρο την αέρινη,
Στη μακαρία γη, που για πάντα θα ζει, θα ζει, θα ζει...

ΙΣΠΑΝΙΑ

Από της Κύπρου το νησί θα πάμε τώρα στην χερσόνησο
την Ιβηρική, στην Ισπανία την Ξακουστή που' χει ομορφιά
μοναδική. Μια στάση στην Ανδαλουσία παρακαλώ!
Ένα ζευγάρι καστανιέτες κρατώ, αμέσως ορμώ στον χορό
και στου φλαμένκο τον ρυθμό ας παρασυρθώ.

ΙΤΑΛΙΑ

Μαντολίνο, κιθάρα, ντέφι, ακορντεόν: η μουσική μας
ταξιδεύει τώρα στη θάλασσα την Αδριατική,
σε άλλη γη και σε άλλη χώρα,
στην Ιταλία με τα αμέτρητα μνημεία.
Ας πιαστούμε από το χέρι, ας σταθούμε αντικριστά
και ας χορέψουμε όλο κέφι, όλο τρέλα
μια παραδοσιακή ταραντέλα.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ – ΣΜΥΡΝΗ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Σμαράγδι της Ανατολής και μούσα στο Αιγαίο

90 χρόνια στην καρδιά με έκανες να κλαίω!

Αρχόντισσα ήσουν και κυρά της Ιωνίας κόρη Ξακουσμένη

με φήμη δόξα κι ομορφιά από φυλές κι από ανθρώπους

λατρεμένη!

Το χώμα σου είχε άρωμα κι η θάλασσά σου μέλι

τον ουρανό σου φώτιζαν άστρα πολλά κι αγγέλοι!

Σμύρνη μου αγαπημένη, ζηλευτή, πόλη παραμυθένια

που όποιος τη ζει θα ένιωθε σαν να μην έχει έννοια!

Που όποιος τη δει μαραίνεται ζηλεύει και φουντώνει

κι όσο μπορεί το χέρι του τεντώνει και απλώνει!

Μελωδία σμυρναϊκή ας αφήσουμε να μας χαιδέψει τώρα τα

αυτιά και ας ταξιδέψουμε στα χρόνια εκείνα τα μακρινά,

στις Μικράς Ασίας τις πόλεις τις Ξακουστές, τα λιμάνια

και τις πολύβουες τις γειτονιές.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ - ΟΡΝΙΘΕΣ

Αριστοφάνη, Αριστοφάνη, πράσινο ελιάς κλώνάρι φοράμε

και με κάθε ευκαιρία δείχνουμε πόσο σε αγαπάμε.

Αχαρνείς, Ιππείς, Νεφέλες, Σφήκες, Ειρήνη, Λυσιστράτη,

Βάτραχοι, Εκκλησιάζουσες, Πλούτος, Όρνιθες.

Έργα αιώνια, μοναδικά που όσα χρόνια κι αν περάσουν

θα παίζονται σε θέατρα ελληνικά.

Αριστοφάνη, της νύχτας πυροφάνι, σε καρτερούμε.

Και στων πουλιών τη χώρα, την ονειρική Νεφελοκοκκυγία,

μαζί ας πάμε τώρα.

Εμπρός ξεκινάμε.

Η Αθήνα το 414 π.Χ. περνούσε δύσκολες μέρες. Δεν ήταν μόνο οι συνέπειες του Πελοποννησιακού πολέμου, που είχε

ταλαιπωρήσει πάρα πολύ τους Αθηναίους, αλλά και η

φιλοπόλεμη διάθεση των αρχηγών που απομάκρυνε την

ελπίδα για ειρήνη. Ο Αριστοφάνης, πικραμένος με όλα αυτά έγραψε εκείνη την εποχή τους Όρνιθες, έργο παραμυθένιο,

αφού παρουσιάζει τους ήρωες να αναζητούν την ιδανική

πολιτεία στους αιθέρους, κοντά στα πουλιά, στους Όρνιθες,

για που η ζωή στη στεριά είχε καταντήσει ανυπόφορη.

Ποίημα Αήξης

Φτάνει λοιπόν στο τέλος αυτή η γιορτή
και μαζί της φεύγει και αυτή η χρονιά η σχολική.
Σαν το νεράκι κύλησε, μα ξέρω πως από το μυαλό και την
καρδιά ποτέ δε θα φύγουν κάποια πράγματα μοναδικά.
Μην περιμένετε με δύο λόγια να σας τα πω. Δεν είναι
γνώσεις που θα βρείτε στα βιβλία. Είναι πράγματα που αν
και φαίνονται απλά, είναι πολύ σημαντικά:
να μοιράζεσαι, να αγαπάς, να βρίσκεις τρόπους να λες
"ευχαριστώ", να παίζεις, να γελάς, να συγκινείς, να ρωτάς.
Και βέβαια αναμνήσεις που θα μείνουν για πάντα στην
καρδιά και στην ψυχή μας πολύτιμος θησαυρός
και οδηγός μας αληθινός.